

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

התהלוכה דשבועות

לקט יומנים ממשך השנים
מה"תהלוכת של חג השבועות"

גיליון כב
שנה תשיעית

יוצא לאור על-ידי
ועד "חיילי בית דוד"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקווי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ואחת לבריאה
ה' תהא שנת עתה אראנו - שנת "ביאת משיח"
שנת הק"י להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

זוהי טובתו האמיתית של הגוף!

. . כאשר הולכים לשמח יהודי, שאז – אדרבה: לא זו בלבד שטירחת הגוף אינה מעכבת אותו ח"ו מעשיית טובה ליהודי. אלא עוד זאת, זוהי טובתו האמיתית של הגוף! וזהו תוכן ענין ה"תהלוכה" - שלמרות שיתכן שבמשך ההליכה יהי' משך זמן שבו לא יעסוק בדברי תורה, מ"מ, הולך הוא מהר סיני כדי למלא את שליחותו של נשיא דורנו.

. . ובנוגע לפועל: כל אלו שהשתתפו ב"תהלוכה" - בהתאם להוראה שניתנה ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהוראה זו היא בתקפה עד לחגה"ש זה, וכן בנוגע למועדים ולרגלים הבאים לקראתנו לשלום - יאמרו עתה "לחיים" מתוך שמחה ו"שטורעם".

(יום ב' דחג השבועות ה'תשד"מ)

יוצא לאור על-ידי:

ועד
חב"ד
ווילי
וד
סוד בית משיח

להקדשות, תרומות או להצטרפות לרשימת הדיוור בדוא"ל,
ניתן לפנות לכתובת: vaad770@gmail.com
כמו-כן, ניתן להוריד את הקובץ השבועי באתר:
www.groups.google.com/group/vaad770

אל אחינו התמימים ואנ"ש יחיו, שלום וברכה

לקראת חג השבועות הבעל"ט - הננו מוציאים לאור קובץ **"התהלכה דשבועות"**, ובו: לקט יומנים מהשנים תשמ"ג - תשנ"ב, מהתהלכה של שבועות, איך שאחרי שחזרו מהתהלכה יוצא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א להקהל, ומעודד את השירה כשחוזרים מהתהלכה.

ובמיוחד משנת תשנ"ב - שאז הייתה הפעם הראשונה שיצא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א להקהל, מאז כ"ז אדר"ר; יומן זה בא כאן ב**פירסום ראשון** מתוך הספר שיו"ל בקרוב - יומנים משנת תנש"א.

תודתינו נתונה ל"מכון יומני בית חיינו" על מסירת היומנים.

לאחמ"כ הבאנו קטעים משיחת כ"ק אדמו"ר (מוהרי"צ) נ"ע מיום ב' דחג השבועות תש"א - בה נרמז ע"ד ביאת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לארצות הברית, ג' שבועות לאחר זה, בכ"ח סיון תש"א. מוגש לרגל שבעים שנה לאמירתה.

הוספה: קטעים משיחת חג השבועות תשד"מ - ע"ד התהלכה.

בציפיה ובביטחון גמור אשר תיכף ומי"ד ממ"ש נחזה ונראה בהתגלות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "מלך ביופיו" לעיני כל חי, ונזכה לשמוע תורה חדשה מפיו, ויכירו וידעו כל יושבי תבל במלכותו, ויכריזו כולם יחדיו, בקול גדול ובהתבטלות מוחלטת:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד "חיילי בית דוד"
770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, ערב חג השבועות ה'תשע"א - שנת "ביאת משיח" שנת הק"י להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מאתיים וחמישים שנה להסתלקות-הילולא של הבעש"ט ז"ל ברוקלין, נ.י.

”וכעת כבר התחילה ההתרגשות - הנה, עוד רגע קט, יישב כ”ק אדמו”ר שליט”א ליד השולחן הזה!... והנה, אחרי דקה או שתיים של המתנה:

יצא כ”ק אדמו”ר שליט”א, על כסא מול הפתח...

ההתרגשות היתה גדולה, רבים ברכו בקול רוטט: ”ברוך... שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה”, חלק החלו לשיר בחוזק רב ”אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי”, היו מי ששרו ”ווי וואָנט משיח נאָר”, כשאחרים פשוט צעקו ”רבי, רבי...” כולם נדחפו ונאחזו אחד בשני ובגדרות, לזכות לראות ולו רק לשניה • לקט יומנים מ”תהלוכה” של חג שבועות

תשמ”ג |

כשחזרו מה”תהלוכה”, עמדו כמה בודדים (כחמשה) מאנ”ש והתמימים שיחיו ליד 770, ואז יצא המשב”ק ר’ שלום בער שי’ גאָנובורג מבנין הספריה ופנה לר’ יקותיאל שי’ ראָפ באומרו: ”הרבי שאל האם הקהל חזר כבר מהתהלוכה; הוא התפלא שכ”כ שקט!..”

הנ”ל הבינו את הרמז, והתחילו לרקוד על המדרכה שמול 770. כעבור כמה דקות בא מישהו שעבר ליד הספריה, ואמר שכ”ק אדמו”ר שליט”א עומד בשער של הספריה ומסתכל לעברם!

מיד העבירו את הריקוד אל מול הספריה, וכ”ק אדמו”ר שליט”א עודד בתנועות ידיו הק’ בחזק.

(מזכרונות ר’ י. ראָפ, ”תקות מנחם” ח”א עמ’ 231)

תשר”מ |

בשעה 10:00 לערך יצאה התהלוכה לדרכה מבורו פאָרק בחזרה. כשהגיע חלק גדול מהקהל ליד בנין הספריה בשירה וריקודים, יצא כ”ק אדמו”ר שליט”א למרפסת הספריה, ובמשך מספר דקות עמד מלוא קומתו ועודד בידו הק’ את השירה. אחר חזר לחדרו.

ע”פ השמועה, אמר לכ”ק אדמו”ר שליט”א, לאחר מכן, אחד המשמשים בבית, כי רק

חלק מההולכים הגיע, כאשר כ"ק אדמו"ר שליט"א יצא לקבל פניהם, וחלק גדול מהקהל עדיין לא הגיע ל-770, וכ"ק אדמו"ר שליט"א ענה כי "ישלים" זאת בהתוועדות.

כמו"כ יצוין שגם קודם לכן חזרו כמה יחידים (ממקום קרוב יותר), אף הם בשירה וריקודים, ולשמע השירה שלח כ"ק אדמו"ר שליט"א לשאול האם התהלכה כבר חזרה. ("רישומה של שנה בבית חיינו תשד"מ")

| תשמ"ה:

כשחזרו מהתהלכה, פצחו בשירת "מארש נפוליון", כשכולם עומדים מול הספריה. כעבור מספר דקות יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א, ועמד בפרוזדור הפנימי, בדלת הזכוכית של הספריה.

בתחילה סקר במבטו את כל הקהל שנכח שם, ואח"כ התחיל לעודד את השירה בידו הק'. ("בית חיינו" תשמ"ה גיליון 1)

| תשמ"ו:

בשעה 11:45 החל הקהל לחזור מה"תהלכה" קבוצות-קבוצות, והתאספו ליד בנין הספריה ושרו "דידן נצח".

בשעה 12:00 פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א את דלת היציאה הראשונה של הספריה, ואח"כ חיפש בכיסו (כנראה את המפתח לדלת היציאה השנייה לכיוון הרחוב). בפועל (כנראה לא נמצא הפתח ו)נשאר כ"ק אדמו"ר שליט"א לעמוד בין שתי דלתות הכניסה (שהדלת השנייה היא עם חלון שקוף), ומשם עודד בשתי ידיו הק' את השירה, ולאחר כשתי דקות וחצי נכנס בחזרה.

("בית חיינו" תשמ"ו גיליון 3; יומן א' התמימים)

| תשמ"ח:

לאחרי השעה 11:30 חזרו כולם מה"תהלכה" ל-770, ויצרו קהל עצום שהתאסף ליד הפתח הראשי (צועדי ה"תהלכה" היו מרובים, וגם זה כבר כמה פעמים שגם תושבי השכונה שיחיו באים – ובאות, אנשים, נשים וטף – לראות מחזה מרהיב עין זה, ואשרי עין ראתה כל אלה). כשהתברר כי גם האחרונים כבר חזרו ניתן האות, והקהל החל לנגן את ניגון ההקפות דשמח"ת (אותו מנגנים הרבה לאחרונה, בעת כניסת ויציאת כ"ק אדמו"ר שליט"א וכו').

הרי"ג נכנס והודיע לכ"ק אדמו"ר שליט"א שכולם הגיעו, ותיכף יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א אל הקהל, לבוש בסירטוק המשי וחגור בגארטל (שלא כרגיל לאחרונה), ובלי עניבה! (ולהעיר שבחג הפסח יצא עם עניבה, הגם שהיא היתה משוכה קצת למטה), ונעמד מחוץ לפתח.

בדקות הראשונות כמעט ולא עודד בידו הק', אלא סקר כל הזמן בעיניו הק' את הקהל כולו, הן מימינו שעמדו עד לשד' קינגסטון, והן משמאלו שעמדו עד הרחק מאוד. בהמשך החל לעודד בידו השמאלית הק' (הפעם לא עודד בב' ידיו הק' כבחג הפסח), וכעבור זמן רב יחסית (לפעמים הקודמות) – שב לחדרו הק'.

לאחרי גילוי נעלה שכזה, נשאר קהל רב מאנ"ש והתמימים שיחיו לרקוד למשך זמן רב בחוץ.

(”יומן שנת הקהל תשמ”ח”; מכתב א' התמימים)

תשמ”ט:

סמוך לחצות לילה, חזרו כל הקבוצות ל-770, ליד הפתח הראשי. ירד גשם שוטף ללא הפסקה, ואף שעדיין לא הגיעו האחרונים – פקעה סבלנותם של כמה מאנ”ש המקומיים והחלו לנגן (וכמה ש”ועד המסדר” ניסה להשתיק, זה לא הלך...).

שמע השירה הגיע לכ”ק אדמו”ר שליט”א, והוא יצא החוצה אל הקהל והניף את ידו הק' בחוזק בתנועות סיבוביות, אח”כ הביט על השמים, לעבר הילדים ולעבר הקהל וסקר את כולם במבט חודר, ואח”כ המשיך לעודד בתנועות נמרצות מאוד את שירת ה”מאָרש”, והקהל רקד וכרכר בכל עיו. חדי עין הבחינו כי במשך כל הזמן רחשו שפתיו הק' (וכן היה גם בליל אחש”פ).

המעמד נמשך דקות ארוכות, ואח”כ התפורר הקהל, וגם הגשם הופסק...

(”כפר חב”ד” גיליון 385; מכתב א' התמימים)

תש”נ:

כשחזרו מה”תהלוכה”, עמד כל הקהל מסביב ל-770 וכ”א השתדל לתפוס עמדת תצפית לראות את עידודו של כ”ק אדמו”ר שליט”א שייצא בעוד מספר רגעים, ואכן אחר שכל הקהל חזר מה”תהלוכה”, בשעה 11:45 לערך, ניתן האות והקהל החל לנגן את ”מאָרש נפוליון” בשמחה עצומה. היה קהל עצום של למעלה מ-1,000 אנשים, נשים וטף כ”י.

כעבור שתי דקות לערך, בשעה 11:47, יצא כ”ק אדמו”ר שליט”א ונעמד בפתח הראשי של 770 (היה ללא עניבה וללא גאָרטל). לפני כן הכינו כסא (פשוט) אותו הוציאו מהמזכרות – כשמשענת הכסא לכיוון כ”ק אדמו”ר שליט”א, וכ”ק אדמו”ר שליט”א הניח את מרפק ידו השמאלית הק' על משענת הכסא והחל להניף את ידו הימנית הק' בחוזק לכיוון הקהל, תוך כדי שסוקר את כל הקהל. בהמשך החל לסובב את ידו הימנית הק' במהירות רבה ובשמחה לכל הכיוונים, וברגעים אלו בקעה השמחה שחקים.

כך זה נמשך 2-3 דקות, ואח”כ הסתובב כ”ק אדמו”ר שליט”א ונכנס בחזרה לחדרו הק'.

הקהל המשיך גם אח”כ בריקודים סוערים על הכביש.

(”בית חיינו” תש”נ גיליון 41; ”שנת ניסים בבית חיינו”)

כשחזר הקהל מהתהלכה, התקבצו כולם וחיכו לצאת כ"ק אדמו"ר שליט"א, בציפיה דרוכה ובתקווה שכ"ק אדמו"ר שליט"א יאמר שיחה (כפי שהיה באחרון של פסח שנה זו), ובעקבות זאת היתה צפיפות גדולה ליד המדרגות.

ואכן, בשעה 11:25 יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א (ללא גארטל) ועודד בחוזק את שירת הקהל בניגון שמחה דשמח"ת (ששרים על המילים "כתיבה וחתימה טובה") למשך כ-3 דקות. לפתע הפסיק לעודד, והקהל השתתק, וכ"ק אדמו"ר שליט"א פתח בשיחה!

השיחה ארכה כ-4 דקות, ובה הזכיר את מרז"ל "הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם" באומרו שהכוונה על אכילה גשמית, וכן מובא בספרי פולין ש"נמי לכם" בגימטריא "קץ", ואיחל שנוכה תיכף ומיד ל"קץ" ונמשיך את יום א' דחג השבועות ועאכו"כ יו"ט שני – לא בגלויות, אלא נעשה קיבוץ גלויות וממשיכים בביהמ"ק בהקרבת קרבנות, ונמשיך להיות יחד באה"ק, בירושלים עיה"ק, בביהמ"ק ובקדש הקדשים, שבו הלוחות הראשונות שהיום הוא תחילת ארבעים הימים שלהם, ונלך יחד עם דוד המלך, משה רבינו והבעש"ט – שר"ת שלהם הוא "מיד", ותיכף ומיד יהיה הקץ ד"נמי לכם" בגאולה האמיתית והשלימה.

בסיום השיחה הכריז כ"ק אדמו"ר שליט"א: "גוט יום טוב", ונכנס לחדרו הק'.

מיד לאחר מכן התגודדו הקהל בקבוצות ושמעו "חזרה", ומיד המשיכו בריקודים סוערים. (יומן שנת "אראנו נפלאות" בבית חיינו – נמצא בדפוס)

השעה קרובה לחצות הלילה. רוח נושבת בחוצות ברוקלין ומפיגה את החום הכבד ששרר בצהריים ומזג האוויר נעים. הרבה יהודים טובים בניו יורק כבר סיימו מזמנו את סעודת יו"ט ומסתבר שלא מעט מהם כבר עלו על משכבם. אבל מול בית חיינו הולך ומתאסף קהל שגדל מרגע לרגע. אלו הם השבים מה"תהלכה", איש מהם לא ממחר הביתה לסעוד סעודת יו"ט ולחלוץ את עצמותיו, אלא כולם חוזרים ונאספים ב-770, בציפיה שנוכה שכ"ק אדמו"ר שליט"א ייצא לקבל את פניהם כמנהגו הק' מידי שנה (ועד שאשתקד אף זכינו לשיחת קודש מיוחדת בשעה זו בליל אחש"פ ובליל ב' דחג השבועות).

כזכור, גם בליל אחש"פ השנה איש מההולכים ל"תהלכה" לא תיאר לעצמו, מן הסתם, שהוא עתיד לראות את פני הק', ובכל זאת, אחרי ה"תהלכה" חזרו כולם ונאספו ליד 770, אל מול חלונות חדרו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, ולמרות הכל שרו ניגוני שמחה ואפילו יצאו בריקוד.

גם הלילה נאספו ההולכים, כאמור, ליד 770 (וכן קהל גדול של אנ"ש, אנשים, נשים וטף). גם הפעם אף אחד לא בא מתוך ידיעה ברורה שהוא עומד לראות את פני הק'. תמיד קיימת

התקוה האיתנה כי ברגע מסוים יתרחש הנס והרפואה השלימה תבוא בבת אחת, אבל מעבר לזה הרי אף אחד לא ידע בבירור מה עתיד להתרחש כאן הלילה.

נכון שמאז יום השבת היו שמועות שונות בכיוון זה, אבל על שמועות כאלו ושכמותן כבר אמר מי שאמר כי הן שייכות לסוג של מידע שאף אחד לא יכול לאשר... ועם זאת, הרצון הטבעי של כל חסיד באשר הוא לראות את כ"ק אדמו"ר שליט"א, מעלה כל העת מחשבה: ואולי כן... אולי בכל זאת יתרחש הלא-יאומן...

כבר מהשעה 10:00 תפסו הראשונים את מקומותיהם לחזות, אם וכאשר יתאפשר, בפניו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א, אמנם כולם האמינו שאם הדבר יקרה – זה יהיה רק דרך החלוקן. בשלב מסוים יצא הריל"ג ואמר שאינו מבין כלל מדוע מחכים וכו', אבל מאוחר יותר אמר שיראה לפי המצב ובאם יהיה זמן מתאים וכו', והוא רק יציע לכ"ק אדמו"ר שליט"א ולא יותר (אך כאמור – רוב הקהל שהגיע אח"כ לא ידע מכך והתפרנס רק משמועות והשערות שאולי... חלק גדול לא האמין שזה יהיה; רק לחשוב על ההיסטריה וה"בלאגן" בלשון המעטה...).

איך שיהיה, הציבור שנאסף מול 770 אחרי התהלכה, ההולכים לתהלכה, וגם אלו שמסיבה זו או אחרת לא הלכו – לא עשה זאת בגלל השמועות הללו שכאמור באמת לא היו מבוססות. הם באו להכריז "הננו", עשינו את השליחות, ועתה, רבש"ע, עשה את התלוי בך ושלח רפואה שלימה לכ"ק אדמו"ר שליט"א, והתייצבו כחיילים במסדר צבאי ופצחו בשירי לכת שנועדו לרומם את הנפש ולהעלות את מצב הרוח עד כמה שרק אפשר במצב בו אנו נתונים כעת.

[מפי השמועה נודע אח"כ כי כשמע כ"ק אדמו"ר שליט"א את שירת החוזרים מהתהלכה (בהיותו בחדרו הק'), ניכרה על פניו הק' שמחה וקורת רוח].

השירה הזו נמשכה משך זמן מסוים ומי שהביט מן הצד יכול היה לסווג את הציבור לכמה סוגים – אלו שמשום מה בטוחים היו ללא ספק שהדבר אכן עומד להתרחש והשקיעו את כל הכוחות, פשוטו כמשמעו, כדי לתפוס לעצמם מקום קרוב ככל האפשר, ואחרים שעמדו מסביב לראות איך יפול דבר. מעבר לכביש התאסף קהל לא קטן של נשים וננות וגם בלבן תקוה. אולי...

חלפו עוד כמה דקות, ובסביבות השעה 11:30 נראתה מכיוון המזכירות תכונה מסוימת. תחילה נפתחה הדלת הראשית של 770, והמזכיר הרחי"ק נראה כסוקר מה נעשה בחוץ, ומי שרצה פירש את המבט שלו כמבשר שמשוהו עומד לקרות... זקני ונכבדי החסידים החלו לתפוס מקומות סמוכים ככל האפשר מול הפתח, ואחרי מספר דקות נוספות יצא ר' דוד שי' ראסקין, יו"ר צא"ח ומארגן ה"תהלכה", ובפיו בקשה-הודעה לפנות את המקום שבין המדרגה האחרונה והכניסה לתוך 770 ובתוך כך אמר כלפי הדוחפים והנדחפים כי "עד שלא

ירדו לגמרי מהמדרגות ולא יהיה סדר, הרבי שליט"א לא ייצא..." כעת גם הספקנים כבר הבינו שהפעם זה רציני, שהרי "מכלל לאו אתה שומע הן"...

במהלך 5 הדקות הבאות הועמד מחוץ לפתח שולחן ועליו מפה לבנה, וכעת כבר התחילה ההתרגשות – הנה, עוד רגע קט, יישב כ"ק אדמו"ר שליט"א ליד השולחן הזה!... ועכשיו כשהכל כבר היה מסודר, או-או החל הבלתי סדר הגדול (כמובן, הדברים נכתבים רק לשם

תיאור למען מי שלא נכח, ולא כדי להאשים מישהו)... הקהל שעד אותו רגע היה מפוזר על פני כל השטח הסמוך, החל לנוע במהירות ובבהירות כשמגמתו אחת – להיות סמוך ככל האפשר למקום קודש הקודשים. במהירות רבה נוצרו פירמידות מאולתרות בכל דרך אפשרית, וגם גדרות האבן והברזל של החצר שימשו בליט ברירה כעמדות תצפית.

הרגשות היו מעורבים - חלק בוכים על שראו את כ"ק אדמו"ר שליט"א בכזה מצב ל"ע, וחלק שמחים מזה שבאו לחג השבועות וזכו לראות את מלכנו ולו לרגע.

בתחילה חשבו כולם שהדלת תיסגר וכ"ק אדמו"ר שליט"א יישב על הכסא האדום וכך יראו אותו, אך לפועל הדלת נשארה פתוחה, וכמה מ"ועד המסדר" נעמדו בצדי המדרגות ליד הפתח (וכן ר' דוד ראסקין עם נכדו ר' י.כ.), ועוד עמדו בתוך 770 מבפנים לפתח (ביניהם ר' יוסף יצחק הכהן שי' גוטניק ועוד).

הלחץ והדחיפות הולכים וגוברים, הצפיפות העצומה מגיעה לממדים חסרי תקדים אפילו כאן בליובאוויטש, משהו שמזכיר את מעמד התקיעות או ההקפות... והנה, אחרי דקה או שתיים של המתנה, בשעה 11:51, יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א, על כסא (גלגלים, המובל ע"י ר' אינגי שי' ביסטריצקי מ"הצלה"), בליווי המזכירים והרופאים, מול הפתח...

כ"ק אדמו"ר שליט"א הי' חבוש בכובעו ולבוש בסריטוק, וישב מול השולחן, כפוף מעט, למשך כשלוש דקות. מבטו הק' הי' חזק, חודר ועירני, ומיד בתחילה הביט לצד שמאל לעבר נכדו של ר' דוד ראסקין, והמשיך להביט בעיקר לכיוון זה כשמידי פעם הסיט (רק) את עינו הק' לצדדים וסקר את כל הקהל, ועל פניו הק' ניכר נח"ר רב.

בלי שימת לב מיוחדת היו פניו הק' נראות אפילו רגילות, אף שחדי העין הבחינו כי פניו הק' היו מעט רזות וחוורות – אך זוהרות, וזקנו הק' היה קצת יותר רחב מהרגיל. ונוסף על זה – גם המבט המוכר כל כך (ה"מומחים" הגדירו זאת שוהו כפי שכ"ק אדמו"ר שליט"א בשעת ההתוועדות לפעמים מסתכל ומתבונן ובשעת מעשה מביט על הקהל, ופתאום נעצר ועונה "לחיים" למישהו – כך בערך היה מבטו כשהביט לצדדים), ורק בהיזכר במצב, ולאילו ששמו לב גם אל האינפוזיה המחוברת לידו הק' (השמאלית), נעשה צביטה בלב...

מי שזכו לראות את המראה התרגשו עד עמקי עצם הנפש. ההתרגשות היתה כ"כ גדולה עד שהתגובה לא היתה אחידה ומאורגנת – היו רבים שבלי לחשוב פעמיים בירכו בקול

רוטט ונרגש: "ברוך... שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה", הרוב התחילו מיד לשיר בחוזק רב (ועד לצעקה) "אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי", והיו מי שהחלו לשיר "ווי וואָנט משיח נאָר", כשאחרים פשוט צעקו "רבי, רבי..." הצד השווה הוא שכולם נדחפו ונאחזו ונטלו אחד בשני ובגדרות, לזכות לראות ולו רק לשניה אחת ומי לזמן ארוך יותר.

אחר הדקה הראשונה הפנה כ"ק אדמו"ר שליט"א את ראשו הק' מעט הצידה לעבר הריל"ג – ששאל האם ברצונו לסיים, אך לא הגיב. בסיום שאל הריל"ג שוב, והפעם הנהן כ"ק אדמו"ר שליט"א בראשו הק' לחיוב ואז חזר לחדרו הק'. לפני שנכנס הביט על ר' יכ. והנהן לו מעט בראשו הק', וכן הביט שוב לעבר ר' דוד ראסקין ונכדו.

מפי ד"ר רוזן שי' נודע אח"כ שלאחרי שנכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לחדרו הק' עשה תנועות בראשו הק' אנה ואנה (כששוכב על מטתו), מה שהיה נראה בעיניהם כהמשך לשירת הקהל בחוץ, והיתה ניכרת על פניו הק' שמחה כזאת שמזה זמן רב לא ראה. בכלל – הרופאים מרוצים מאוד מעצם העובדה שכ"ק אדמו"ר שליט"א הסכים והיה מעוניין לראות את הקהל, דבר שראו כבעיה עד עתה. גם הרושם שהתקבל אצל אנ"ש והתמימים שיחיו הוא שכ"ק אדמו"ר שליט"א היה מרוצה.

הדחיפות וכו' שהיו במשך המעמד היו נוראות יותר מראש השנה ושמח"ת, ורבים מהקהל נשארו בחיים רק בנסי נסים, ופשוט נס שאף אחד לא נזקק להצלה. לאחר מכן נמצאו קרוב למאה כיפות וכמה עשרות משקפיים נשברו וכו', ואי אפשר לתאר מה היה קורה באם כ"ק אדמו"ר שליט"א היה נשאר בחוץ למשך דקה או שתיים

נוספות...

כאמור, רק דקות אחדות נמשך המעמד, ובמהלכן כל אחד השתדל לחטוף לפחות מבט של רגע (אף שלמרבה הצער – לא כולם הצליחו). סוף סוף הכל מודים שאין לחסיד תשוקה עזה יותר מאשר לראות את פניו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א, ולהגשים את השאיפה "רצונו לראות את מלכנו"...

מובן שאת רחשי הלב אל מול פניו הק' לא ניתן לתאר, אבל אין ספק שזה היה בלול מהתרגשות עצומה שהביאה רבים לידי דמעות, ומתחושה של הלב וזעזוע מעצם המפגש הפתאומי... ובאותה שעה עצמה איש לא ניסה להביט בשום דבר. המוח היה שבוי לחלוטין בידי הלב שהיה להר געש של התרגשות למראה כ"ק אדמו"ר שליט"א לראשונה אחרי כשלושה חודשים של התעלמות מהקהל בנסיבות שכאלו... גם זרם הדמעות ששוטף את הלחיים לא מניח לחשוב על שום פרט "חיצוני" יחסית, מה גם שכל מי שרק יכול היה הביט

רק לשניות מועטות ומיד הסתלק כדי לאפשר גם לאחרים לעשות זאת.

רק מאוחר יותר, כאשר הדקות המיוחדות הללו חלפו וכ"ק אדמו"ר שליט"א שב לחדרו הק', מתחיל המוה לחזור אט אט לתיפקודו הרגיל, ופתאום אתה מוצא את עצמך עוסק בשאלות "קטנוניות" יחסית לעיצומו של המעמד – איך נראו פניו הק'? האם ניכרו חיזורון וחולשה על פניו הק'? וכיו"ב. וגם אז הלב לא מניח לעסוק במענה לשאלות הללו. תחושת ההתרגשות האדירה אינה חולפת כ"כ מהר. רק למען אלו שלא זכו בכלל לראות את פניו הק' (או שזכו לראות רק את מגבעתו, או לחלופין, את השולחן לידו ישב כ"ק אדמו"ר שליט"א – כן, היו גם כאלה...) הינך מתייחס לשאלות מסוג זה וגם אז – פוטר אותם בתיאור קצר ויבש של מה שראו עיניך בגשמיות, ואתה חוזר ומתאחד, חוזר ומתעצם במחשבה עמוקה עם עצמך ועם כ"ק אדמו"ר שליט"א.

הקהל שזכה לראות את כ"ק אדמו"ר שליט"א (פחות מחצי מקהל הנוכחים) היה כאמור מרוגש ביותר עד כדי דמעות, וכמובן שלאחרי זה נמשכו השירה והריקודים מול 770 למשך זמן. הרגשות היו מעורבים – חלק בוכים על שראו את כ"ק אדמו"ר שליט"א בכזה מצב ל"ע, וחלק שמחים מזה שבאו לחג השבועות וזכו לראות את מלכנו ולו לרגע.

מי שנכנס לביהכ"נ כעבור רגעים מספר יכול היה לראות את התמונה הבאה: עשרות רבות של ציבור התמימים ואנ"ש פזורים על פני ביהכ"נ. זה לא נרגע עדיין מבכיו, האחר מביע את התרגשותו דוקא בריקוד של שמחה וביטחון על כתף חבירו – "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", ושלישי מסתובב בקרב הקהל כשבקבוק משקה בידו, והוא מחלק ממנו לכל מאן דבעי באיחולי "לחיים, דער רבי זאָל זיין געזונט". אלו שלא ראו מתגודדים סביב מי שכן ראה ומנסים לדלות עוד פרט ועוד פרט...

רק אחרי זמן רב פנו לבתים ולאכסניות לסעודת החג, וגם אחריה פנו רבים בחזרה לבית חיינו ובמשך הלילה נאסף קהל רב להתוועדות חסידית לרגל המאורע המרגש הזה, ועד שעות הבוקר היתה תנועה עירנית של חסידים המתוועדים, לומדים ואומרים תהילים בבית חיינו.

בשעות שחלפו עד סיום החג היה האירוע הזה, מטבע הדברים, במוקד "שיחת היום" בבית חיינו והכל התייחסו לכך כאירוע החשוב ביותר מאז מה שאירע בז"ך אד"ר.

[מאוחר יותר נודע כי מארגני התהלוכה התמימים שמואל שי' וינקרט ויעקב שי' קוביטשעק הביעו בדו"ח מוקדם על התהלוכה שנכתב לכ"ק אדמו"ר שליט"א את הבקשה והתקוה שכ"ק אדמו"ר שליט"א יצא לקבל את פני החוזרים מהתהלוכה – והנה אכן זכינו [לכן].

(יומן שנת "נפלאות בכל" בבית חיינו – י"ל בקרוב בע"ה)

לפני ביאתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
לארצות הברית, מכריז כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע:

היכוננו לביאת המשיח!

משיחת כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע, ביום ב' דשבועות תש"א, בעת הסעודה • (זמן קצר לפני בואו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א והרבנית ע"ה לחצי כדור התחתון בכ"ח סיון) • בקשר עם שבעים שנה לאמירת השיחה

| ההוספה וההכנה מראה על היוקר

(כ"ק אדמו"ר שליט"א [מהוריי"צ] התחיל לדבר אודות ההכנות לביאת המשיח, ואמר):

היוקר של דבר נראה בהוספה וההכנה אליו, שכאשר הדבר יקר אצלו אזי מתכונן ומוסיף עליו, וכמו בשבת קודש שמוסיפים מחול על הקודש חצי שעה לפני שבת וחצי שעה אחרי שבת הרי זה מראה שהדבר יקר אצלינו. וכן הוא בכל ענין וענין שכאשר הדבר יקר אזי צריך להתכונן אליו.

| להתכונן לביאת המשיח!

אין בכוונתי להתפלפל בזה, אלא לדבר בצורה גלויה וברורה:

נהוג בעולם שכאשר מתכוננים לאורח עושים הרבה הכנות משך זמן לפני זה, שבועיים לפני בואו כבר מכינים את הבית מנקים את כל הפינות, וכל בני הבית מדברים אודות בואו, עד שמספרים גם לשכנים ואומרים להם: הנה בעוד זמן קצר יבוא האורח שלנו אבינו אחינו וכדומה, אשר עליו אנחנו מחכים.

עכשיו הזמן קרוב מאד לביאת המשיח, כאשר משיח מגיע צריך הרי להתחיל להתכונן לקראת האורח!!

| רחצו והזכו לקראת המשיח!

רחצו והזכו!! צריכים אנו לרחוץ ולנקות את עצמינו לקראת האורח שמגיע, וכן את הבית ובני הבית, בכל מקום צריך לנקות, וכן יש לתקן את אופו האכילה והשינה, ואת אופן הישיבה, והתיקון צריך להיות כל אחד לפי ערכו ומצביו: שוב"ים, בעלי בתים, בעלי מסחה, ויושבי אהל.

| כל אחד צריך להתבונן לביאת המשיח!

ישנם ענינים שבהם יש חילוקים בין אחד לחבירו: כגון מי שאינו יודע את גדול המעלה של עשיית המצוות, ובכל זאת מקיים את המצוות הרי שכרו גדול מאד, ולהיפך מי שחס ושלום יודע את העונש הכרוך באי עשיית המצוות, ובכל זאת אינו מקיים את המצוות הרי עונשו גדול מאוד וכן מצינו את החילוק בין הקרבנות עבור "חטא" "עון" ו"פשע".

אך בענין זה (ההכנה לביאת המשיח) צריך כל אחד לפי ערכו לזכך ולרחוץ את עצמו.

| הוראה חדשה: לחזור משניות בעל פה

(אח"כ הורה כ"ק אדמו"ר [מהוריי"צ] שליט"א איך להתכונן לביאת המשיח בפועל ממש, ולהמתיק את חבלי ביאתו, ואמר):

בהתאם לכך הנני מציע להתחיל ללמוד בכל שבוע משנה אחת בעל פה, נוסף על השיעורים הקבועים שיש לכל אחד ואחד בפני עצמו, ולהתחיל ללמוד מ"מאימתי קורין את שמע" (בתחילת מסכת ברכות).

מי שאפשר לו להיות שגור בתורה ובנביאים ולהיות בקי בש"ס, ודאי טוב הדבר, אך המדובר כאן הוא ללמוד לכל הפחות בכל שבוע משנה אחת בעל פה ולהרהר בה תמיד.

| טעם ראשון: לטהר את האויר

ויש לי על זה שלשה טעמים (כנראה מלבד הענין העיקרי כהכנה לביאת המשיח):

א) זה יועיל לטהר את האוויר, שבאוויר יורגש מה שאסור לעשותו, ואשר דבר האסור הוא אכן אסור גם כאן באמריקה.

| תפילתו של הרוכל משלמת את הכוונה

(כ"ק אדמו"ר [מהוריי"צ] שליט"א ביאר את ענין טהרת האויר ואמר):

יהודי מז'לאבין נוסע לאמריקה לפני ארבעים שנה, בדרך נשברה אונייתו, ונאחו בדף אחד מדופנות האניה, וכך ניצול ובא לאמריקה והסתדר בחיי משפחה, וכיון שבמקום מגוריו לא היה מקוה, השתדל שיבנו מקוה, ואח"כ נולד אצלו בן, ואצל בנו ג"כ נולד בן, ובן זה נעשה רוכל (פעדלער).

רוכל זה בהלכו ברחוב ממקום למקום עסוק בעסקיו, לפתע נעשה מאוחר והוא נחפו לאיזה מקום (חאפט זיך אריין ערגעץ) ונוטל את ידיו ומתפלל מנחה, הרי בכך הוא משלים את הכוונה העליונה המושרשת במחשבה הקדומה, ועבור זה הוא כל סדר ההשתלשלות כדי שרוכל זה יתפלל מנחה במקום זה.

ואף שהוא עצמו אינו יודע כלל מזה, אך כן הוא האמת. ואם לא מאמינים בזה הרי זה אפיקורסות!

מחשבת הסוס ומחשבות החכמים

(כדי לבאר זה שאף שאין יודעים ומבינים זה, מ"מ כן הוא האמת, סיפר כ"ק אדמו"ר [מהוריי"צ] שליט"א:)

בתי הצעירה שתחי' (הרבנית שיינא), פעם בקטנותה דיבר כ"ק אדמו"ר [אדמו"ר מהורש"ב] עמה בענין המלאכים, וביקשה לבאר לה את ענינם של המלאכים, ולא הבינה.

וביאר לה כ"ק אדמו"ר [אדמו"ר מהורש"ב] את הדבר במשל: בעל עגלה רתומה לסוסים הנוסע ממקום למקום, ובעגלה יושבים שני אנשים חכמים נכבדים הנוסעים לאסיפה של אנשי חכמה ומדע, ומדברים ביניהם ענינים נעלים דברי חכמה ושכל שיאמרו באסיפת החכמים ואודות דברי החכמה שחכמים אחרים ישמיעו שם.

הרי יש כאן שלושה מחשבות: א. מחשבת הסוס, ב. מחשבת הבעל עגלה, ג. ומחשבות החכמים.

הסוס חושב אודות החציר (האבער) שיקבל בהגיעם למחוז חפצם, הסוס בהנתו הסוסית (פערדישן פארשטאנד) חושב שכל הנסיעה היא בשביל החציר שיקבל במחוז חפצם.

הבעל עגלה חושב אודות היי"ש [היין שרף] שישתה כשיבואו למלון, ושני החכמים חושבים אודות דברי חכמה ושכל.

וכי משום שהסוס והבעל עגלה אינם מבינים את דברי השכל שהחכמים מדברים, האם בשביל זה השכל אינו קיים!?

(וכ"ק אדמו"ר שליט"א סיים:) וכן הוא בנידון דידן (בענין טהרת האוויר) שאף שאינו מבין זה - מ"מ כן הוא האמת!

טעם שני: למחוק את האותיות של הדברים בטלים

(ב) עוד טעם נוסף ללימוד המשניות בעל פה הוא, כדי למחוק ולמחות מנפשו את האותיות, של הדברים בטלים, הרי דיברו כל כך הרבה דברים בטלים. וידוע שהעונש על דברים בטלים הוא כף הקלע וחיבוט הקבר, והעצה לינצל מזה הוא ע"י חזרת משניות בעל פה.

אך כל זה הוא רק לאחר מאה ועשרים שנה, אך עתה מדברים אודות החיים, רחמנות היא על מי שמת עתה, משיח הרי מגיע מיד, לכן כדי להסיר ולמחוק את האותיות של הדברים בטלים, העצה לזה היא לחזור בכל שבוע משנה אחת בעל פה, ולחשוב או לדבר בזה בכל מקום ובכל זמן, וזה יועיל.

טעם שלישי: אריכות ימים לבנים

(ג) ועוד טעם להשלמת הענין: כל אב שרוצה באריכות ימים עבור בניו, ישתדל לחזור עמהם בכל שבוע משנה אחת בעל פה, ואם היא משנה גדולה יחלק אותה לשנים או שלשה חלקים.

(וכ"ק אדמו"ר [מהוריי"צ] שליט"א סיים:) ובוה נשלם ענין זה (מחזרת משניות בע"פ).

ענין ה"תהלוכה" - הליכה מהר סיני למלא שליחותו של נשיא דורנו!

| יום ב' דחג השבועות ה'תשד"מ |

בשמחתו, "הוא ובניו ואשתו ובניו וכל הנלוים עליו", כולל "לגר ליתום ולאלמנה כו", יש ללכת ולשמח יהודים בשמחת יו"ט, יהודים שאינו מכירים ומעולם לא ראה אותם, אלא מכיון ששמע שבמקום פלוני ישנו בית-כנסת שבו מתאספים יהודים - הרי הוא מכתת את רגליו למקום ההוא, מבלי הבט על המרחק הרב, כדי להוסיף בשמחת יו"ט אצל יהודים אלו. וכפי שרואים בפועל את גודל השמחה שנפעלת אצל יהודים אלו - בראותם שישנו יהודי שהטריח את עצמו בשבילם, ללא כל טובת הנאה, ועד שלא שאל ויברר תחילה מי הם היהודים שמתפללים בבית-כנסת זה, האם הם יהודים זקנים ונכבדים, האם מוצאם מעיר חשובה יותר מעירו, וכיו"ב, ולא חסך טירחא מעצמו ללכת מהלך רב כדי לשמחם, הנה עי"ז נוסף אצלם בשמחת יו"ט.

. . כאשר הולכים לשמח יהודי, שאז - אדרבה: לא זו בלבד שטירחת הגוף אינה מעכבת אותו ח"ו מעשיית טובה ליהודי. אלא עוד זאת, וזהו טובתו האמיתית של הגוף! וזהו תוכן ענין ה"תהלוכה" - שלמרות שיתכן שבמשך ההליכה יהי' משך זמן שבו לא יעסוק בדברי תורה, מ"מ, הולך הוא מהר סיני כדי למלא את שליחותו של נשיא דורנו

. . ובנוגע לפועל: כל אלו שהשתתפו ב"תהלוכה" - בהתאם להוראה שניתנה ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהוראה זו היא בתקפה עד לחגה"ש זה, וכן בנוגע למועדים ולרגלים הבאים לקראתנו לשלום - יאמרו עתה "לחיים" מתוך שמחה ו"שטורעם".

. . האמור אודות תוכן השיעור חומש דחגה"ש בענין המסעות - בא לידי ביטוי במעשה בפועל בענין ה"תהלוכה": כאשר יהודי הולך מבית-הכנסת שלו כדי לשמח יהודים שנמצאים בבתי כנסיות אחרים - הרי זה בדוגמת הנסיעה מהר סיני, שכן, בית הכנסת שלו הוא בדוגמת "הר סיני" ביחס אליו, וא"כ, ההליכה בדרך תוכנה נסיעה מהר סיני - שהרי בעת ההליכה בדרך אינו יכול לומר "תיקון", ואינו יכול לעסוק בתורה כדבעי - "אל תרגונו בדרך, אל תתעסקו בדבר הלכה כו". ומה גם שהולכים בין אינם-יהודים, וזקוקים לשמירה, ולכן צריכים ללכת כולם יחדיו כו'- שבמצב כזה לא ימלט שבמשך כל הדרך כולה לא יפסיק מלימור התורה אפילו לשעה קלה!

[לא הלכתי בעצמי ב"תהלוכה", אבל יכולני לתאר שאמנם ישנם כאלו שבעת ההליכה מדברים ביניהם בדברי תורה, נגלה וחסידות, אבל ביחד עם זה ישנם מסתמא כאלו שגם מסתכלים על המכוניות של ה"משטרה", או שמסתכלים איך הולך פלוני, האם הוא מתנענע בהליכתו, האם הוא מנסה להשתמט וללכת לבית-כנסת קרוב יותר, וכיו"ב, ועכ"פ - לא ימלט שיפסיקו מלימוד התורה לשעה קלה].

ואעפ"כ, לא מתחשבים בזה, והולכים מהלך רב כדי לשמח יהודים בשמחת יו"ט, וטעם הדבר, ע"פ הוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - בשליחותו של הקב"ה, "גלה סודו אל עבדיו הנביאים", ויתירה מזו: "חכם עדיף מנביא" - שבימים טובים, שבהם צריך להיות ענין השמחה באופן שמשותף אחרים

לזכות
כ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

הולכים מהלך רב כדי לשמח
יהודים בשמחת יו"ט, וטעם הדבר,
ע"פ הוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר
נשיא דורנו - בשליחותו של
הקב"ה, - שבימים טובים, שבהם
צריך להיות ענין השמחה באופן
שמשותף אחרים בשמחתו... יש
ללכת ולשמח יהודים בשמחת
יו"ט, יהודים שאינו מכירם
ומעולם לא ראה אותם, אלא
מכיון ששמע שבמקום פלוני
ישנו בית-כנסת שבו מתאספים
יהודים - הרי הוא מכתת את
רגליו למקום ההוא, מבלי הבט
על המרחק הרב, כדי להוסיף
בשמחת יו"ט אצל יהודים אלו..

(יום ב' דחג השבועות ה'תשד"מ)

לע"נ
הרה"ח הרה"ת ר' **צבי הירש**
ע"ה
בן הרה"ח ר' **בן ציון**
שפריצר
גלב"ע ז"ך אלול ה'תש"מ
נדפס ע"י ר' **שמואל** שוי'
שפריצר

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד